

ALKULAUSE KIRJASEEN „YHDISTÄVÄN” EDUSTAJAKOKOUKSEN ASIAKIRJAT

„Iskran” 9. numerossa (lokakuu 1901)* jo kerrottiin epäonnistuneesta yrityksestä yhdistää „Zarja” ja „Iskra” järjestön ulkomainen osasto, vallankumouksellinen järjestö „Sotsial-demokrat” ja ulkomainen „Venäläisten sosialidemokraattien liitto”. Jotta kaikki Venäjän sosialidemokraatit voisivat saada itselleen itsenäisen mielipiteen ulkomailla tehdyn yhdistymisyrityksen epäonnistumisen syistä, olemme päättäneet julkaista „yhdistävän” edustajakokouksen pöytäkirjat. Valitettavasti „Liiton” valitsema edustajakokouksen sihteeri kieltäytyi osallistumasta edustajakokouksen pöytäkirjojen laatimiseen (kuten näkyy hänen vastauskirjeestään kahden muun järjestön sihteerien lähettämään kutsuun. Vastaus julkaistaan oheellisena, ss. 10—11).

Tämä kieltäytyminen on sitäkin kummallisempaa, kun „Liitto” on nyt itse julkaissut kertomuksen „yhdistävästä” edustajakokouksesta („Kaksi edustajakokousta”, Geneve, 1901). Siis samalla kun „Liitto” on halunnut tehdä venäläisille tovereille tunnetuiksi edustajakokouksen tulokset, se *ei ole halunnut* tutustuttaa heitä edustajakokouksessa käytyyn keskusteluun**. Annamme lukijain itsensä päätellä

* Ks. tämä osa, ss. 231—232. *Toim.*

** Edustajakokouksen työjärjestyksen mukaan pöytäkirjat kuuluivat itsensä edustajakokouksen vahvistettaviksi, nimittäin kunkin seuraavan istunnon olisi pitänyt alkaa edellisen istunnon pöytäkirjojen vahvistamisesta. Mutta edustajakokouksen toisena päivänä, kun puheenjohtaja aivan istunnon alussa halusi asettaa vahvistettavaksi ensimmäisen päivän kahden istunnon pöytäkirjat, niin kaikki kolme sihteeriä yksimielisesti ilmoittivat, etteivät he voi esittää pöytäkirjoja. Kun ei ollut pikakirjoittajaa, niin puheenvuorojen vienti pöytäkirjoihin osoittautui olevan kerrassaan epätydyttävässä tilassa. Sen vuoksi on ymmärrettävää, että kun sihteerit eivät voineet edustajakokouksen ensimmäisen ja toisen päivän välisenä yönä tehdä pöytäkirjaa, niin toisen päivän iltana, jolloin me

tällaisen haluttomuuden mahdollisista ja luultavista syistä.

Me puolestamme katsoimme epämurkavaksi „Liiton” kieltäytymisen jälkeen julkaista käydyistä keskusteluista selkeästä selostusta, jota eivät kaikki sihteerit ole olleet laatimassa, ja sen vuoksi meidän täytyy rajoittaa siihen, että julkaisemme *kaikki* edustajakokouksen *byroolle jätetyt* asiakirjat ja ilmoitukset. Edustajakokouksen byrooseen osallistuivat kaikkia kolmea järjestöä edustavat puheenjohtajat ja sihteerit, ja kaikki ilmoitukset tehtiin byroolle vain kirjallisessa muodossa, joten edustajakokouksen kulusta asiakirjojen ja ilmoitusten mukaan laaditun kuvauksen puolueettomuus on epäilyksen ulkopuolella.

Toisaalta taas *kaikkien* byroolle jätettyjen asiakirjojen ja ilmoitusten julkaiseminen on tällä kertaa sitäkin välttämättömämpää, kun „Liitto” on kruunannut kummallisen kieltäytymisensä osallistumasta pöytäkirjojen laatimiseen laatimalla vieläkin kummallisemmalla tavalla selostuksen edustajakokouksesta. Niinpä „Liitto” *ei ole julkaissut* täydellisesti niitä kyselyjä, jotka „Iskran” edustaja (Frey) jätti edustajakokouksen *byroolle* „Iskran” ulkomaisen osaston ja „Sotsial-demokrat” järjestön * nimessä, mutta on julkaissut vastauksen, jonka „Liitto” oli vasta „valmistellut” (s. 26 kirjassessa „Kaksi edustajakokousta”), mutta jota ei ole jätetty byroolle eikä edes luettu edustajakokouksessa. „Liitto” erehtyy sanoessaan, että „kysely” otettiin takaisin. Kysely sisälsi kaksi kysymystä, jotka Frey esitti „Liitolle” kahden järjestön nimessä (ks. alempana, s. 6). Kumpaakaan näistä kysymyksistä *ei otettu takaisin*, vaan kysymyksen muotoa vain muutettiin, muutettiin siten, että kysymykset tehtiin päätöslauselman muotoon, joka olisi voitu asettaa äänestettäväksi (sanojen asemesta „tunnustaako „Liitto” periaatteessa kesäkuun konferenssin päätöslauselman?” sanottiin: „kaikki kolme järjestöä tunnustavat periaatteessa

---

poistuimme edustajakokouksesta, ei pöytäkirjasta voinut olla puhettakaan. Kaikki tiesivät mainiosti, etteivät pöytäkirjat ole valmiit. Siksi „Liiton” suuttumus siitä, että meidän puheenjohtajamme muka „karkasi” „odottamatta edustajakokouksen pöytäkirjojen vahvistamista” (s. 29 kirjassessa „Kaksi edustajakokousta”) ei ole muuta kuin kieroilua. Koska pilk kirjoituspöytäkirjoja ei ollut, niin ei jäänyt muuta neuvoksi kuin että kolme sihteerää kokoontuu ja laatii vaikkapa lyhyen esityksen keskustelujen kulusta. Sitä me ehdotimmeekin, mutta „Liitto” vältteli sitä. On selvää, että „Liitolle” lankeaa vastuu siitä, ettei nyt ole eilei täydellisiä, niin vaikkapa edes lyhyitä pöytäkirjoja.

* Ks. tämä osa, s. 220. *Toim.*

kesäkuun konferenssin päätöslauselman" j.n.e.), edelleen, „Liitto” ei ole julkaissut *byroolle jätettyä* „Borba” ryhmän ilmoitusta (ks. alempana, ss. 6—7).

„Liitto” ei jättänyt ainoastaan esittämättä puheen sisältöä, vaan ei ole edes maininnut * „Borba” ryhmän erään jäsenen puheesta, jonka tämä piti sen jälkeen, kun „Liitto” oli esittänyt korjauksensa kesäkuun päätöslausemiin. Tässä puheessa „Borba” ryhmän jäsen, joka myös osallistui kesäkuun konferenssiin, vastusti „Liiton” esittämiä korjauksia. Sitä vastoin „Liitto” on julkaissut korjausten „perustelut”, jotka esitettiin edustajakokouksessa B. Krišhevskin puheessa, mutta joita ei jätetty byroolle. Sanalla sanoen, hylätessään ehdotuksemme, että selostukset kaikista puheenvuoroista tehtäisiin yhteisesti, „Liitto” katsoi parhaimmaksi esittää vain sen, mitä se piti itselleen edullisena, ja sivuuttaa vaitiololla yhtä ja toista siitakin, mitä byroolle oli jätetty.

Me emme aio seurata tätä esimerkkiä. Me rajoitumme kaikkien byroolle jätettyjen ilmoitusten ja asiakirjojen julkaisemiseen ja pelkkään mainintaan siitä, missä mielessä esiintyivät *kaikkien* edustajakokoukseen osallistuneiden järjestöjen puhujat. Päätelköt lukijat sitten itse, ovatko „Rabotsheje Delon” 10. numeron kirjoitukset ja „Liiton” tekemät *korjaukset* rikkoneet sitä periaatteellista sopimusperustaa, jonka kesäkuun konferenssi laati. Samoin jätämme tietysti vastaamatta kaikkiin niihin kiukkuisiin sanoihin, jotka niin runsaalla mitalla koristavat „Liiton” kirjasta aina niin pitkälle, että siinä syytetään „parjaamisesta” sekä siitä, että meidän poislähtömme takia edustajakokous „meni myttyyn”. Tuollainen syytös voi vain panna hymyilemään: kolme järjestöä kokoontui pohtimaan yhdistymiskysymystä; kaksi järjestöä tuli vakuuttuneeksi, etteivät ne voi yhtyä kolmannen kanssa. Luonnollisesti ei niille jäänyt muuta keinoa kuin esittää mielipiteensä ja poistua. Vain henkilöt, jotka vihoittelevat juuri siitä, että he ovat väärässä, voivat sanoa tätä edustajakokouksen „myttyyn viemiseksi” ja sättiä „parjaukseksi” sitä mielipidettä, että „Liitto” on periaatteellisesti häilyväinen.

Mitä tulee mielipiteeseemme Venäjän sosialidemokratian kiistakysymyksistä, niin katsomme parhaaksi olla sekoitta-

* Kirjasen „Kaksi edustajakokousta” 28. sivu.

matta sitä edustajakokousta koskevien tietojen objektiivisen esittämisen kanssa. Paitsi kirjoituksia, jotka on jo julkaistu ja joita vielä julkaistaan „Iskrassa” ja „Zarjassa”, meillä on valmisteilla ja piakkoin ilmestyy painosta kirjanen, joka on omistettu erikoisesti liikkeemme päivänpolttavien kysymysten käsittelylle.

Kirjoitettu marraskuussa 1901

*Julkaistu ensi kerran
joulukuussa 1901
„Venäjän vallankumouksellisen
sosiaalidemokratian liigan”
kustantamassa kirjasessa*

*Julkaistaan kirjasen
tekstin mukaan*
